

عنوان مقاله:

ارزیابی اثر توپوگرافی بر روی محیط زیست

محل انتشار:

دومین کنگره ملی زیست شناسی و علوم طبیعی ایران (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسنده:

فرزاد ستوهیان - استادیار گروه محیط زیست دانشکده منابع طبیعی دانشگاه گیلان

خلاصه مقاله:

عوامل توپوگرافی از قبیل ارتفاع، برجستگی، شیب، جهت یابی بر روی محیط زیست تاثیر مستقیم دارند. عامل ارتفاع سبب کاهش دما به ازای هر 100 متر در حدود 0/55 درجه سانتی گراد منجر می شود. ولی پرتوافکنی جهانی افزایش می یابد زیرا جذب در جو به دلیل ضخامت کمتری که دارد، ناچیز است. جمعیت گیاهی و جانوری کاملاً تحت تاثیر ارتفاع می باشد. در هوای آرام توده های سرد و متراکم در دره های سرشاریابی انباشته گردیده بنابراین در ته دره ها دما اغلب کمتر از دمای شیبهای مرتفع تر است، این امر بر روی رستنیها و جوامع گیاهی تاثیر مستقیم دارد. شیب و جهت یابی در اندازه بزرگ شرایط گرمایی کل بیوتوپ را معین می کند. در واقع انرژی دریافتی زمین تابع زاویه ای است که تابش خورشید به زمین می رسد، هر قدر زاویه برخوردی بزرگ باشد مقدار انرژی جذب شده به وسیله خاک بیشتر است. همچنین هنگامی که این زاویه 60 درجه است اثر کالریفیک تولید شده، تقریباً کمتر از نیمی از انرژی است که به وسیله همان پرتوهای رسیده به زمین به صورت قائم ایجاد خواهد شد. اختلاف میکروکلیمایی بسیار واضح بین دامنه های رو به آفتاب (دامنه های جنوبی) و قسمت های پشت به آفتاب (دامنه های شمالی) ایجاد می شود. در دامنه های آفتابگیر خورشید عمودی ترمی تابد. و در نتیجه این دامنه ها گرم تر از زمین های پست مجاور خود می باشند. این اختلاف بین شیب های شمالی و جنوبی با تضادها و تنوع مهم گیاهی همراه خواهد بود

کلمات کلیدی:

پستی و بلندی، جوامع گیاهی، دامنه های شمالی، دامنه های جنوبی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/432236>

